

CBE 10-2011, fraude

UITSPRAAK

in het geding tussen mevrouw X woonachtig te Groningen, hierna ook te noemen appellante,

en

de Examencommissie Y, hierna ook te noemen verweerder,

inzake het besluit van de Examencommissie van 15 maart 2011.

I. Aanduiding van het bestreden besluit

Het besluit van de Examencommissie Farmacie van 15 maart 2011 waarbij aan appellante vanwege fraude tijdens het practicum van het vak Farmacokinetiek de straf van schorsing voor het collegejaar 2010-2011 is opgelegd voor dit vak.

II. Zittingsgegevens

Het beroep is behandeld in een openbare zitting op donderdag 23 juni 2011, waar appellante zonder kennisgeving niet in persoon is verschenen. Verweerder is ter zitting verschenen in de personen van Prof. dr. Y en dr. Z, respectievelijk lid en secretaris van de Examencommissie.

III. Ontstaan en loop van het geding

Appellante leverde op 25 februari 2011 de antwoorden op de vragen in bij de betrokken docent. Deze antwoorden dienden voor aanvang van het practicum voor het vak Farmacokinetiek ingeleverd te worden. Aan appellante werd het cijfer 8 toegekend. Na controle door verweerder bleek dat appellante plagiaat gepleegd zou hebben. Op 1 maart 2011 confronteerde de practicumcoördinator van dit vak appellante met deze bevinding. Tevens is aan appellante meegedeeld dat de bevinding zal worden doorgegeven aan de Examencommissie. Op 15 maart 2011 voert verweerder een gesprek met appellante in verband met het geconstateerde plagiaat. Vervolgens legt verweerder bij besluit van 15 maart 2011 de onder I. genoemde straf op. Op 27 april 2011 tekent appellante hiertegen beroep aan. Op 11 mei vindt een schikkingsgesprek plaats. Dit heeft echter niet tot een schikking geleid.

IV. Standpunten van partijen

Het standpunt van **appellante**, zoals neergelegd in het beroepschrift komt, samengevat, op het volgende neer. Appellante bestrijdt dat er sprake is van plagiaat. Zij heeft het antwoord op vraag 2 gevonden in een artikel "Spierverslappers en antagonisten", geschreven door P.J. Hennis en J.M. Ward. Appellante heeft geen bronvermelding gegeven bij de beantwoording van vraag 2. Appellante stelt zich op het standpunt dat bij de instructies nimmer is aangegeven dat het bij de beantwoording van de vragen verboden was om boeken en/of artikelen te gebruiken. Ook is nimmer aangegeven dat het verboden was om stukken uit artikelen over te schrijven bij het beantwoorden van de vragen. Wetenschap is toch per definitie het overnemen van kennis van anderen. Juist door de kennis van anderen je eigen te maken, verkrijgt de student bekwaamheid. Voorts geeft appellante aan dat de door verweerder gehanteerde procedure nadat op 1 maart de practicumcoördinator haar had aangesproken over het plagiaat, niet door de beugel kan.

Verweerder heeft zich ter zitting, als volgt verweerd. Het feit dat het verboden is plagiaat te plegen en de mogelijk consequenties van plagiaat zijn uitvoerig met

appellante gecommuniceerd. In de studiegids en op Nestor is dit onder meer uitgebreid terug te vinden. En ook tijdens het eerste college uur van het vak Farmacokinetiek is dit aan de orde geweest. Appellante was daar aanwezig getuige de presentielijst.

Appellante heeft zonder bronvermelding grote delen van het artikel “Spierverslappers en antagonisten” overgenomen zonder bronvermelding, zodat het niet mogelijk is om appellante op haar eigen werk te beoordelen. Op grond van artikel 17 Regels en Richtlijnen is er terecht een sanctie opgelegd, te weten schorsing voor het vak gedurende het collegejaar 2010-2011.

In verband met tijdsdruk zijn de antwoorden eerst met een cijfer beoordeeld, en daarna zijn de antwoorden met behulp van een plagiaatscanner gecontroleerd op plagiaat. Verweerder is voorts van mening dat de procedure voorafgaand aan het opleggen van de sanctie wel degelijk correct is geweest. Appellante heeft, nog voordat verweerder bijeen had kunnen komen om dit plagiaatgeval te bespreken en dus voordat verweerder een besluit had genomen, al stappen ondernomen door brieven aan het College van Bestuur en aan de Raad van Toezicht te sturen.

V. Beoordeling

Het College van Beroep voor de Examens (CBE) is van mening dat plagiaat een zeer ernstige overtreding is van de in de wetenschappelijke wereld geldende normen en heeft er begrip voor dat verweerder hier streng tegen optreedt.

Vast staat dat er voorafgaand en tijdens het eerste college uur van het vak Farmacokinetiek duidelijk door verweerder is aangegeven dat het verboden is om plagiaat te plegen en dat het plegen van plagiaat grote consequenties heeft. Tevens staat vast dat appellante zonder bronvermelding bij de beantwoording van vraag 2 grote delen van haar antwoord letterlijk heeft overgenomen uit het artikel “Spierverslappers en antagonisten” geschreven door P.J. Hennis en J.M. Ward.

Het College oordeelt dat appellante verantwoordelijk is voor de tekst van de ingeleverde antwoorden. Appellante kon voldoende op de hoogte zijn van het verbod op plagiaat en van de mogelijk consequenties van plagiaat.

Ingevolge artikel 17 lid 2 van de Regels en Richtlijnen Levenswetenschappen kon verweerder de oplegde maatregel terecht opleggen aan appellante. Deze maatregel komt het College niet disproportioneel voor, nu appellante de overige vakken van dit studiejaar kan volgen en zij volgend studiejaar niet met een blokkaderegeling wordt geconfronteerd. Het is het College niet gebleken dat de door verweerder gevoerde procedure voorafgaand aan het nemen van het bestreden besluit niet correct is.

Het vorenstaande leidt tot de conclusie dat de bestreden beslissing in stand kan blijven.

VI. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep ongegrond.